

USNESENÍ

Krajský soud v Brně ve veřejném zasedání konaném dne 12. prosince 2019 o odvolání obžalovaného **J.K.**, narozeného XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2019, č.j. 11 T 71/2019-138, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) trestního řádu se napadený **rozsudek zrušuje.**

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací soudu I. stupně.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J.K. uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a tohoto se měl dopustit jednáním spočívajícím v tom, že
že dne 11. 8. 2018 v době od 16:00 do 16:05 hodin, v Brně na křižovatce ulic Palackého třída a Antonína Macka po předchozím incidentu v silniční dopravě mezi řidiči dvou osobních vozidel, a to vozidlem BMW 320D, černé barvy, RZ XXXXX, které řídila S.B. a vozidlem VW Passat, stříbrné barvy, rz XXXXX, které řídil S.D.,
po zastavení a po vystoupení z vozidla BMW 320D, začal verbálně napadat S.D., který vystoupil z vozidla VW Passat, následně se vzájemně uchopili, a ve chvíli, kdy S.D. držel J.K. rukou kolem krku v tzv. kravatě, tak ho J.K. kousl na hrudníku vpravo před přední podpažní řasou, a když S.D. sevření povolil a J.K. se podařilo z úchopu uvolnit, tak 3x-4x udeřil S.D. pěstí do obličeje, v důsledku čehož S.D. ztratil rovnováhu a upadl na zem, kdy tímto jednáním způsobil S.D., nar. XXXXX pomíjivé poranění, a to vícečetné oděrky na levé straně čela, krevní výron dolního víčka a nad levou lícní kostí, oválné zhmoždění na hrudníku vpravo před přední podpažní řasou, oděrky levého lokte a oděrky pod levým kolenem přičemž pro vzniklá poranění byl po dobu přibližně 4-5 dní omezen v obvyklém způsobu života, a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, IČ 47114304, se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, způsobil škodu ve výši 2614 Kč.
2. Podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců a jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, Praha 3, částku ve výši 2 614 Kč. Podle § 229

odstavec 1 trestního řádu byl poškozený S.D. s nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání. Toto odvolání písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Odvolání směřuje do výroku o vině, trestu i náhradě škody.

Obviněný vytýká nalézacímu soudu, že neakceptoval jeho obhajobu, kdy jeho výpověď označil za nepravdivou a nevěrohodnou zejména pokud namítá, že to byl naopak poškozený, kdo fyzicky napadl jeho osobu a on sám se tomuto fyzickému útoku bránil způsobem, které lze kvalifikovat jako nutnou obranu. Obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že vůbec nevysvětlil, k jakým skutkovým závěrům dospěl ohledně otázky, zda poškozený obžalovaného fyzicky napadl či nikoliv, když pouze rozebírá to, kdo „zavinil“ slovní výměnu názorů a nikoli to, kdo druhého aktéra konfliktu fyzicky napadl. Obžalovaný činí závěr, že útoku se dopustil jako první poškozený, který jeho osobu ohrožoval sprejem, následně ho fyzicky napadl, tedy chytl ho kolem krku a následně ho ohrožoval dvěma skleněnými střepy. Obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že těmito skutečnostmi se vůbec nezabývá a proto jsou skutková zjištění nalézacího soudu neúplná a nedostatečná. Dále vytýká obžalovaný nalézacímu soudu, že jako důkaz údajné nevěrohodnosti a nepravdivosti jeho výpovědi použil obsah úředního záznamu sepsaného zasahujícími policisty. Dále vytýká nalézacímu soudu, že se nedostatečně zabýval výpovědí poškozeného a jeho manželky s tím, že ve svých výpovědích předmětnou událost popisovali účelově a značně neurčitě s tím, že si měli v podstatě pamatovat jen to, co měl při konfliktu údajně činit obžalovaný a nevzpomínají si na jednání zejména pana poškozeného. Obžalovaný tedy uzavírá své námítky tak, že nalézací soud nedostatečně zjistil skutkový stav věci, když se nezabýval tím, zda se obžalovaný bránil trvajícím či bezprostředně hrožícím útoku ze strany poškozeného, a zda toto jeho jednání naplňuje znaky nutné obrany či nikoliv. Dále obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že nevzal v úvahu, že poškozený byl ve věci Městského soudu v Brně sp.zn. 10 T 64/2019 pravomocně odsouzen za to, že obžalovaného fyzicky napadl s tím, že popis skutku ve skutkové větě trestního příkazu hovoří o tom, že fyzické násilí ze strany obžalovaného vůči poškozenému mělo být uskutečněno až poté, co poškozený obžalovaného fyzicky napadl. Nesprávnost rozsudku spatřuje také v právní kvalifikaci, pokud nalézací soud skutková zjištění označuje za výtržnictví s tím, že se nejedná o jednání, které by za výtržnictví bylo možno označit. Obžalovaný ve svém odvolání navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že se obžaloby zprošťuje.

4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou v odvolání vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
5. Krajský soud v Brně po přezkoumání napadeného rozsudku z pohledu námitek uplatněných obžalovaným v odvolání, dospěl k závěru, že toto odvolání je důvodné. Především je třeba konstatovat, že nalézací soud hodnotil obsah úředního záznamu sepsaného policejní hlídkou po příjezdu na místo, kde se nacházel obžalovaný a poškozený, jen ve vztahu k výpovědi obžalovaného a nikoliv již i k výpovědi poškozeného. Je třeba zdůraznit, že se jedná o úřední záznam, který byl sepsán a podáno vysvětlení po poučení dle § 61 zákona o policii. Je skutečností, že v popisu skutku napadeného rozsudku zcela chybí fáze týkající se počátečního stádia konfliktu, neboť z napadeného rozsudku pouze vyplývá, že obžalovaný měl verbálně napadat poškozeného a následně se vzájemně uchopili, aniž by se nalézací soud zabýval zjištěním, zda tomuto vzájemnému uchopení nepředcházela jiná fáze jednání, která vyplývá z výpovědi obžalovaného. V důsledku

toho nelze považovat skutková zjištění nalézacího soudu za úplná i vzhledem k namítanému rozhodnutí Městského soudu v Brně, které se naopak týká zejména počátečního stádia konfliktu a jednání poškozeného. V důsledku toho se ani nemohl nalézací soud zabývat jednáním obžalovaného, tedy zda naplňuje či nenaplňuje znaky nutné obrany, zejména proto, že sice zjistil, byl držen v tzv. kravatě, poté obžalovaný kousl poškozeného, který v sevření povolil, a teprve poté mělo dojít k udeření poškozeného do obličeje. Nalézací soud tedy posuzoval skutkový stav jen částečně, aniž by zhodnotil důsledně všechny provedené důkazy v této věci provedené a pokud jde o závěr nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného, pak tento závěr považuje odvolací soud za předčasný.

6. Shledal proto podmínky pro postup dle § 259 odst. 1 trestního řádu, kdy ke zrušení napadeného rozsudku došlo z důvodu § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu.
7. Především nalézací soud opakovaně vyslechne všechny účastníky přítomné, tedy jak přímé účastníky konfliktu, tak i přítelkyni pana obžalovaného a manželku poškozeného, provede důkaz spisem ve vztahu k poškozenému a teprve poté bude moci ve věci opětovně rozhodnout, kdy bude hodnotit pouze důkazy ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu, vypořádá se také s námitkami pana obžalovaného, které byly uplatněny v jeho odvolání, vyhodnotí důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu a vypořádá se se základní námitkou obžalovaného, že se bránil útoku poškozeného a že jeho jednání je možno posoudit jako nutnou obranu, případně pokud nikoliv, tak z jakých důvodů a v jaké fázi a poté se také vypořádá s námitkou, zda jednání pana obžalovaného naplňuje všechny znaky výtržnictví jak po stránce subjektivní, tak i objektivní, tak jak to obžalovaný namítl ve svém písemném vyhotovení odvolání a také při veřejném zasedání u odvolacího soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Brno 12. prosince 2019

JUDr. Halina Černá v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
JUDr. Jaroslav Pálka v. r.